

[Industriministeren]

Som jeg har redegjort for i min besvarelse af spørgsmål nr. S 606 og S 735 fra hr. Maisted, fandt fusionen mellem Sjællandske Bank og Frederiksborg Bank sin endelige afgørelse den 14. juni 1983.

Spm. nr. S 1047

Til *industriministeren* (16/4 85) af:

Maisted (FD):

»Hvorledes er det muligt for B&Ws skibsværft at fremvise et overskud, så længe skatteyderne finansierer værftet?«

Begrundelse

I henhold til Berlingske Tidende tirsdag den 16. april 1985 skulle B&Ws skibsværft kalkulere med et overskud på 50 mill. kr.

Lønmodtagerne må føle sig noget til grin, når et skibsværft, der udelukkende bliver holdt i live af skatteydermidler, kan operere med overskud og udbyttedeling.

Svar (25/4 85):

Industriministeren (Stetter):

B&Ws skibsværft nyder ikke godt af særlige finansieringsordninger og har ikke modtaget særlige ydelser fra staten. De skibe, værftet bygger, finansieres som skibe bygget på andre danske værfter på vilkår svarende til dem, der i overensstemmelse med internationale aftaler også ydes af andre lande. Da B&Ws produktion i meget høj grad går til eksport, betyder dette blot, at B&W for så vidt angår finansieringen stilles lige med sine konkurrenter i udlandet. Når B&W på denne baggrund formår at opretholde en rentabel drift, må det skyldes, at skibsværftet i international henseende er konkurrencedygtigt.

Mange af de værfter, B&W må konkurrere med på de udenlandske markeder, nyder godt af direkte produktionstilskud og opererer på trods heraf ofte med tabgivende produktion.

Jeg finder det positivt, at dansk skibsværftsindustri som helhed har kunnet klare sig i den internationale konkurrence gennem de mange år, hvor vi har oplevet krise i værftsindustrien.

Spm. nr. S 1048

Til *forsvarsministeren* (17/4 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Hvornår vil ministeren besvare forsvarsudvalgets spørgsmål fra 6. februar i år om røggasulykkerne ved Sandholmlejren og sikkerhedsforholdene i forsvaret, og hvornår foreligger resultaterne af den undersøgelse, som forsvarschefen har iværksat?«

Begrundelse

På baggrund af dødsulykken ved Sandholmlejren den 7. januar 1985 og de mange rystende oplysninger om sikkerhedsforholdene i lejren, som fremkom i Ekstra Bladet i tiden efter ulykken, blev der den 6. februar gennem forsvarsudvalget stillet en lang række spørgsmål til ministeren om omstændighederne omkring røggasulykken, behovet for et forbud mod de giftige røggasbomber, behovet for forbedrede sikkerhedsregler i forsvaret m.v. (Alm. del – bilag 71).

Indtil nu har ministerens besvarelse indskrænket sig til, at ministeren i forbindelse med besvarelsen af to andre spørgsmål den 14. marts har oplyst, at forsvarschefen har iværksat en videregående undersøgelse af omstændighederne ved ulykken den 7. januar 1985, samt at denne undersøgelse også vil omfatte ulykken den 5. juli 1984. Ministeren har ikke taget stilling til, om forsvarsudvalget kan få resultaterne af denne undersøgelse at se.

Men uanset om ministeren agter at hemmeligholde selve undersøgelsesrapporten, så er det aldeles afgørende, at de stillede spørgsmål om ulykkerne og deres konsekvenser snarest bliver besvaret.

Både røggasulykkerne ved Sandholmlejren og kanonslagsulykken den 19. juli 1984, hvor Jørgen Seligmann dræbtes, har kastet lys over det påtrængende behov for bedre sikkerhedsregler i forsvaret, og det kan slet ikke accepteres, hvis ministerens manglende besvarelser er udtryk for, at der sker en slytning af problemerne.

Dette indtryk kan ministeren kun undgå ved nu at sikre en hurtig besvarelse.

Svar (25/4 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Da jeg lægger vægt på, at mine besvarelser altid er dækkende for de stillede spørgsmål, er det ofte nødvendigt at indhente oplysning